

Integrala problem och teorier. Evolutions intelligens.

___ [Uppdaterad artikel i PDF](#) : // [IA-svar](#):

- Introduktion

Genom att fördjupa studiet av den kognitiva processen var det nödvändigt att utveckla en dynamisk, systemisk modell och observera den evolutionära orsaken till intelligens. Denna modell formaliserades med det grundläggande målet att definiera, differentiera och anpassa vad som förstås med intelligens, naturlig intelligens och artificiell intelligens.

För detta resonemang har ett evolutionärt ramverk för livets historiska utveckling skapats. Detta är baserat på planetens **geohistoria**, livets evolutions **biohistoria** och **psykohistoria** som förklaring till mental utveckling hos arter och medvetandet hos vår art.

Medvetandets framväxt hos vår art är ett rationellt faktum som gör att vi kan observera vår tid-rum som ett dimensionellt förhållande mellan energi och materia. Detta faktum visar samtidigt en kausal process i det tolkade förhållandet "ordning <> oordning" sett från det entropiska fenomenet.

Faktum är att det inte kan postuleras att intelligens uppstår ur ingenting (en slumpmässig process), om vi redan har en förklaring till den långa evolutionära processen, som från den första arkaiska cellens minimala motoriska erfarenhet har nått överlevnadsinstinkterna, den flercelliga manifestationen av samarbete, empatins handling och det medvetna uppvaknandet tillsammans med känslan av mänskligt medvetande.



- *Fig. I vår arts evolution interagerar instinktiva, emotionella och kreativa manifestationer. Det vill säga, i vår omedvetna existens hade vi element som drev oss mot mänsklig kohesion (EQ), som en manifestation av negativ entropi som härrör från de universella livslagarna i evolutionen. Och med medvetandets uppvaknande manifesterade vi vår känsla av partnerskap, förhoppningsvis i betydelsen av kohesion på tre nivåer: instinktiv, emotionell och transcendental. (TQ)*
- **De tre manifestationerna av naturlig intelligens**
- Vad saknas i varje dialektisk situation för att förstå orsaken till motsatser?

Vår begreppsliga värld i den dagliga existensen formas av motsatsernas verkan och orsak. Detta är inte fallet med den person som observerar denna betingande faktor och dess variationer, som konstruerar denna dialektiska polaritet.

Det bästa exemplet inom politiken är hur massorna positioneras utifrån det styrande partiet eller oppositionen (även om detta bara är ett socialt verktyg). Eller antagandet att ett samhällssystem är demokratiskt kontra ett annat som inte är det.

Denna meningslösa polarisering utlöser många omfattande konflikter, trots att [Albert Einstein](#) förklarade relativitetsprincipen ([relativism](#)) i varje fysisk miljö, vilket säkerligen är tillämpligt på det sociala området. Vår position i rumtiden avgör att varje observation ger upphov till ett svar som bör vara relaterat till det som observeras (tolkning). När ett resultat emitteras, trots den konstanta variationen av dess mångfaldiga orsaker, emitteras något relativt; och således finns det ingen **transcendens**; eftersom, som en produkt av abstraktion, reflektion och introspektion, ett nytt system av okända variabler inte kommer att vara möjligt. Men denna situation av transcendens är endast möjlig när det logiska eller pragmatiska "ramverket", i det empatiska manifestet, förenar element genom att uppnå vital harmoni, i sitt nya konceptuella eller verkliga system.

Av denna anledning är **observatörs-elementet** ett tredje element i dialektiken i varje situation.

Den vetenskapliga modellen för dialektik förklarar endast det som avgränsar, inte det som ger upphov till den avgränsningen och ännu mindre dess dynamik av variation, förändring, expansion eller kompression.

- **Tre evolutionära pelare för naturlig intelligens**

"Den mänskliga intelligensens treenighet" bekräftar i detta fall att varje människa har tre grundläggande dynamiker eller former av intelligent manifestation. Dessa intelligenser interagerar, i konsensus eller konflikt, och utvecklas i enlighet med den övning som ges till deras mentala funktionalitet och deras interaktioner med den yttre världen i dess **logiska, empatiska och transcendentala** manifestationsformer.

Naturligtvis finns det välkända författare som har beskrivit intelligensens egenskaper på olika sätt och/eller med olika egenskaper. Denna artikel undersöker inte dessa förslag som genomförbara eller inte.

Enligt detta förslag om intelligensens treenighet anges att:

För tiotusentals år sedan **var den mest aktiva delen av vår intelligens praktisk och deduktiv** : i sin **logik (IQ)** gav den upphov till korta ögonblick av transcendent medvetande, den gav upphov till de första verktygen, redskapen och formerna av konstruerat skydd.

Samtidigt är det uppenbart att många arter, liksom människor, genom att bilda par utvecklade en emotionell aspekt av samexistens, men också en växande känsla av empati för familje- och gruppbyggande. I vår arts fall utvecklades **det empatiska sinnet, den emotionella eller sociala intelligensen (EQ), gradvis.**

Med tanke på ovanstående, angående mänsklig mental utveckling, måste vi observera och förstå att detta kom från det mänskliga medvetandets uppvaknande .(*förvärvat transcendens*) Gnistan av att kunna definiera ett yttre, av att veta och ha självmedvetenhet eller utvärdering där den vitala

enheten som observerar det yttre gör det genom det " direkta inre gränssnittet mellan sina sinnen och sitt sinne ".

Medvetna ögonblick var en revolutionerande transcendens; även om det under den tidiga tiden ännu inte var känt eller möjligt att definiera vad sinnena var, och inte heller vad nettovärdet av det som definierades som en kognitiv förmåga i transcendental evolution innebar.

Av vår arts bio-psykohistoriska evolution följer att medvetet uppvaknande är en transcendental mental händelse, precis som att vara kreativt medveten utgör det som har definierats som **transcendentalt sinne (TM)**. Det är som att öppna en liten sektor av den "mentala mekanismen" och **ge upphov till** en ny mental manifestation som låter oss observera nya dimensioner av den "magiska oändliga miljön".



Fig. *Intelligens i dynamiken hos dess tre manifestationer*

Deduktiv tolkning av intelligent interaktion

Den deduktiva tolkning som presenteras här är en modell som förklarar intelligensens utveckling, där hjärnan (ungefär den fysiska) och sinnet (som den motiverande energin) är programmerbara centra med olika nivåer eller samverkande sektorer för handling och interaktion. Denna forskning drar slutsatsen att sinnets interagerande sektorer, i sin intelligenta manifestation, har tre förenade handlingsformer, vilka i sin tur uttrycker harmonin eller disharmonin i all intelligent, kommunikativ och tolkande handling hos varje enskilt sinne. Denna kombinerade handling manifesterar sig som intelligenser:

- Pragmatik (logik)
- Empatisk (känslomässig) och
- Transcendental (Kreativ)

Inom kinesisk och österländsk filosofi låg fokus på "de tre pelarna" för all grund, eller ursprunget till alla orsaker till existens och evolution.

Den kristna dogmen om "Fader, Son och Helige Ande" är egentligen en sammanhängande förklaring av en universell kosmologisk princip:

- Bildandet av ett "projekt". (Pragmatisk process)
- Evolutionär kontinuitet; (länk till den empatiska processen)
- Ursprunget till förening med helheten; (Transcendental synkronicitet)

Denna observation (analys, syntes, tes) gör det möjligt för oss att göra nya tillämpningar med större tyngd för vår forskning i riktning mot vår naturliga intelligens beteende och dess evolutionära alternativ kontra dess involution (i erfarenhetsbeteende).

En sammanhängande och formell förklaring av livets evolution ligger emellertid i observationen av arters neurala och mentala utveckling från den arkaiska cellen till den tänkande cellulära enheten: Detta innebär förmågan till självmedvetenhet och produkten av det förflutnas kooperativa handlingar i cellernas motoriska uttryck av "empatisk" samexistens.

Återkomsten av det pragmatiska och påtvingande sinnet

För mer än 9 000 år sedan införde de som ansvarade för att tolka beteenden i allas dagliga liv rutiner som regler för samexistens. Dessa "strategier" inom mänsklig medling hade, i sitt omedvetna uppvaknande av rädsla, en snäv syn på verkligheten. De uppfann regler för att träna eller domesticera sina stammar, regler om vad som är gott och vad som är ont, och i sin samexistens fann de sätt att använda "berättigat" våld.

Under denna lydnads och bestraffnings inflytande minskade varje persons deduktiva, reflekterande och kreativa mentala förmåga gradvis under hela deras mentala utveckling. Detta ledde till en gradvis kreativ mental brist, både hos inflytelserika aktörer och i deras "mänskliga massor".

Om religionen påtvingade en Guds "makt" med sina ojämlika lagar, ledde detta till kroniska samexistensproblem, vilket gav upphov till en historia av djupa konflikter i tillägnandet av materiella ting.

Rutiner har invaderat våra liv, och människor har slutat reflektera, än mindre veta hur man reflekterar. Med detta i åtanke bör det noteras att nästan alla människor för närvarande använder sina sinnen rutinmässigt. Detta rutinmässiga sätt att tänka använder aktivt deras logiska (IQ) och emotionella (EQ) intelligens. Detta tillåter inte användningen av transcendental intelligens (TQ).



Realidad artificial: Condicionamiento, adoctrinamiento, jerarquización, rutinización, amenazas, promesas, seducción, falsificación. Todo para demostrar una realidad "superior" distinta a lo natural.

- **Transcendensen av mänsklig utveckling .**

- Med denna definition av transcendental mental manifestation, det vill säga TQ, ansluter vi oss inte till någon New Age-rörelse eller hippiegrupper från 1960-talet. Dessa slutsatser kommer från en evolutionär studie av kreativ mental kapacitet och dess olika nivåer av intelligent manifestation.
- Till exempel, användandet av innovationer som användning av mänsklig uppfinningsrikedom på en mycket låg nivå av transcendental manifestation. Det är en sorts transcendens tillägnad objektet. Det är inte en transcendens mot den ständiga interaktionen mellan den inre världen eller mental utveckling med universum. Det är inte en transcendens av evolution inom det mentala inre genom att vara medveten ögonblick för ögonblick om varelsen som en "mänsklig själ".
- Precis som en lejonflocks kapacitet beror på dess muskler, förmågan att innesluta byten eller samordningen mellan dess medarbetare, är den grundläggande grunden för det transcendent att se sig själv som en kreativ referenspunkt (*känn dig själv innan du dömer andra*), ett faktum som sedan kan tillägnas ett kollektivt eller socialt liv, inte före och inte på order av någon institution eller en sluten normativ apparat.
- Det är genom den transcendentala mentala evolutionens väg som en sådan evolution kan uppnås i varje individuellt mentalt tillstånd och leda till följande:
 - Upptäck en nivå av telepatiska förmågor.
 - Förmåga att omvandla material.
 - Kroppens förmåga att röra sig genom tiden.
 - Sjävläkning av sjukdomar.
 - Bildandet av ideala par och familjer .
 - Harmonin mellan det yttre och det inre.
 - Det dimensionella förhållandet mellan liv och död.

Kort sagt, den lista som många projicerar i kontrast till denna lista kan ses som science fiction-förklaringar eller enkel fantasi. Men det är nödvändigt att se dem som en potentiell transcendent projektion.



Fig. Från den första motoriska manifestationen till den nuvarande manifestationen av medvetandet. Intelligens manifesterade sig som orsaken till liv och testade naturligtvis upprepade gånger dess svåra evolutionära väg.

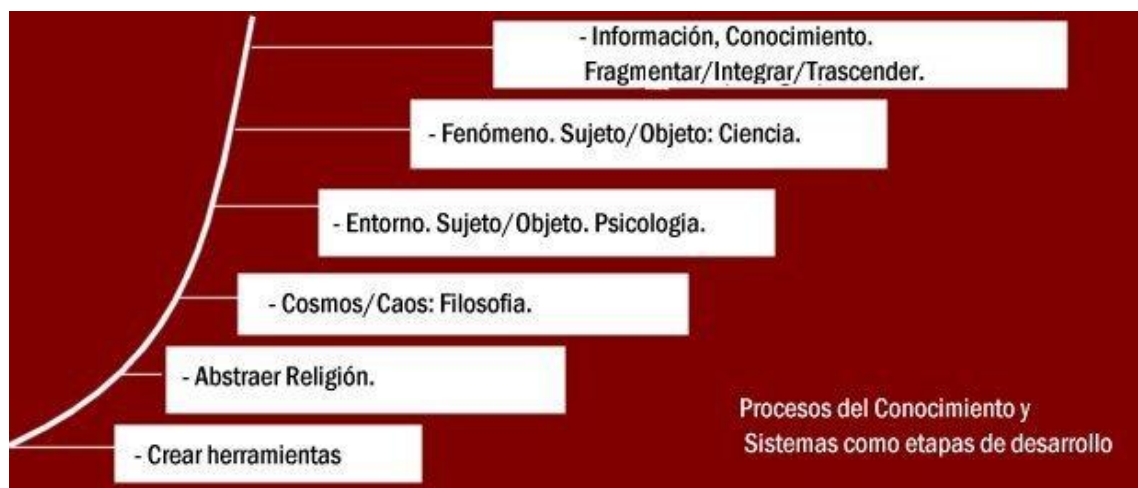
Hur man utvecklar konceptet artificiell intelligens

Om vi lägger ihop hela den konceptuella världen i det "mänskliga tankeuniversumet" till en universell intelligensmaskin (AI), kommer denna maskin att utveckla nya koncept och normer på egen hand. Denna AI kommer att röra sig inom samma konceptuella systemvärld, eftersom den skapades för en systemisk värld, det vill säga summan och innehållet i det konceptuella världssystem som existerat sedan skaparen. Den vitala energisk-materiella dimensionen i sin interaktion med det oändliga universumet existerar inte. I det universumet finns det innehåll av singularitet och andra av icke-singularitet, och av synkronitet och icke-synkronitet. Där är medvetandets varande och dess förhållande i negativ entropi giltiga för livet i dess vitala interaktion med omgivningen.

Naturligtvis kan AI-logik, i sin digitaliserade hastighet, vara miljontals gånger inkluderande för att producera logiska resultat. Detta beror på det konceptuella universum som är programmerat in i den.

I en sådan AI tolkas "gott och ont som inkluderat", det vill säga att en AI inte nödvändigtvis ser sin toxiska eller giftfria verklighet utanför sin konstruerade värld. Likheter och skillnader, och element eller mängder, inkluderas i den, men dess "imitativa känsla kan vara en artificiell visceral komponent" som definierar dess beslut. Annars skulle dess unika och kategoriska logik avgöra dess handlingar.

Varje AI-maskin kommer att imitera sin skapare eller skapare. Det vill säga, den är ett delsystem av skaparna, och dess kontinuitet är kumulativ; den är inte transcendental för livet eller för sig själv. Även om den till och med skulle kunna imitera transcendens, vilket framgår av konceptet AI och dess alternativ. Därför är varje problem, fel eller katastrof som ses som en produkt av AI en kreativ produkt av skaparen, dess arbetsgivare eller den mänskliga kraft som satte den i drift.



- *Fig. Utvecklingen av verktyg som leder till AI-utveckling.*

- *Julio Rodher 2025-05-29 - Göteborg, Sverige*

- **Obs:** / [IA-svar:](#)